

סוכות – חגה של ארץ ישראל

תלמוד ירושלמי שביעית ו, א

"כתיב: 'ויעשו כל הקהל הבאים מהשבי סוכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון'. ולמה ישוע? ר' הילל בריה דשמואל בר נחמן: פגם הכתוב כבוד צדיק בקבר מפני כבוד צדיק בשעתו".

תלמוד בבלי ערכין לב, ב

"כתיב: '+נחמיה ח'+ ויעשו בני הגולה השבים מן השבי סוכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי יהושע בן נון כן בני ישראל וגו' ותהי שמחה גדולה מאד, אפשר בא דוד ולא עשו סוכות עד שבא עזרא? ... ואידך? דבעי רחמי על יצר דעבודה זרה ובטליה, ואגין זכותא עליהו כי סוכה. והיינו דקא קפיד קרא עילויה דיהושע, דבכל דוכתא כתיב יהושע והכא כתיב +נחמיה ח'+ ישוע".

תלמוד בבלי סוכה כח, ב

"תשבו כעין תדורו. תנו רבנן: כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי. כיצד? היו לו כלים נאים - מעלן לסוכה, מצעות נאות - מעלן לסוכה. אוכל ושותה ומטייל בסוכה. מנא הני מילי? דתנו רבנן: '+ויקרא כג+ תשבו - כעין תדורו".

תלמוד ירושלמי סוכה ב, י

" 'כתיב: 'בסוכות תשבו', ואין תשבו אלא תדורו, כמה דאת אמר: 'וירשתם אותה וישבתם בה' - שיהא אוכל בסוכה ומטייל בסוכה ומעלה כליו לסוכה".

תלמוד ירושלמי סוכה א, ב

"העושה סוכה לעצמו מהו אומר: ברוך אקב"ו לעשות סוכה. לאחר, לעשות סוכה לשמו. נכנס לישב בה, אומר: ברוך אקב"ו לישב בסוכה. משהוא מברך עליה בלילי יום טוב הראשון אינו צריך לברך עליה".

תלמוד ירושלמי ביכורים ג, ב

מתניתין: "כיצד מעלין את הביכורים? כל העירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד ולנין ברחובה של עיר ולא היו נכנסים לבתים...".
גמ': "וילינו בבית הכנסת? תני רבי חלפתא בן שאול: מפני אוהל הטומאה".

תלמוד ירושלמי סוכה ג, א

"יבש פסול רבי אבין בשם רבי יודה בר פזי: היבש פסול על שם לא המתים יהללו יה".

תלמוד בבלי סוכה מא, א

"תניא, רבי אלעזר בר צדוק אומר: כך היה מנהגן של אנשי ירושלים, אדם יוצא מביתו ולולבו בידו, הולך לבית הכנסת ולולבו בידו, קורא קריאת שמע ומתפלל ולולבו בידו, קורא בתורה ונושא את כפיו - מניחו על גבי קרקע. הולך לבקר חולים ולנחם אבלים - לולבו בידו..."

תלמוד ירושלמי סוכה ג, א

"אמר רבי אילא: ותניי תמן: כך היה המנהג בירושלם אדם הולך לבית הכנסת ולולבו בידו קורא את שמע ומתפלל ולולבו בידו נכנס לבקר את החולה ולולבו בידו..."

ירושלמי סוכה ד, ג

"תני בשם רבי ליעזר: עבודה זרה עברה עם ישראל בים. מה טעמא: 'מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים וא-להיו'. אמר לו רבי עקיבה: חס ושלוס, אם אומר את כן נמצאת עושה את הקודש חול. מה תלמוד לומר: 'אשר פדית לך ממצרים' - כביכול כאילו עצמך פדית".

תלמוד ירושלמי סוכה ד, ג

"אותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים. אמר רבי אחא: זכר ליריחו".

תלמוד ירושלמי סוכה א, א

"רבנן דקיסרין שמעון טעמא דרבי שמעון וטעמון דרבנן מן הדין קרייא: 'וסוכה תהיה לצל יומם מחורב - הרי אחת, ולמחסה ולמסתור - הרי שתיים, מזרם וממטר, רבן עבדין מזרם וממטר אחת. רבי שמעון עבד מזרם וממטר שתיים".

תלמוד ירושלמי סוכה ה, א

"אמר רבי יונה: יונה בן אמיתי מעולי רגלים היה ונכנס לשמחת בית שואבה ושרת עליו רוח הקודש, ללמדך שאין רוח הקודש שורה אלא על לב שמח. מה טעמא: 'והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח אלהים'".

תלמוד ירושלמי סוכה ג, ה

"כתיב: 'פרי עץ הדר' - עץ שפריו הדר ועצו הדר. אי זה זה? - זה אתרוג. אין תימר רימונא פיריו הדר ואין עצו הדר. אין תימר חרובה עצו הדר ואין פיריו הדר. אי זה זה - זה אתרוג. הדר - אמר רבי לוי: שהוא דר באילנו משנה לחבירתה. אמר רבי תנחומא: תירגם עקילס: הדר - הידור, אילן שהוא גדל על פני המים. תני רבי שמעון בן יוחי: 'ולקחתם לכם פרי עץ הדר' - 'עץ שפריו הדר ועצו הדר. טעם פריו כטעם עצו טעם עצו כטעם פריו. פריו דומה לעצו דומה לפיריו. ואי זה זה - זה אתרוג".